

[Svend Jørgensen.]

lejlighed til at give den og byen en håndsrækning. Endelig kunne man vise det private initiativ en smuk gestus, samtidig med at man aflaster trafikken over Storebælt — altsammen uden at det koster staten een rød øre udover ministrygningen, som formentlig skal udføres engang alligevel.

Jeg henstiller derfor indtrængende til den højtærede forsvarsminister, at han foranlediger denne ministrygning udført snarest og inden 1. marts 1951.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Jeg er fuldkommen på det rene med, at det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Svend Jørgensen her rejser, omfattes med stor interesse i forskellige kredse, ikke alene lokale, men også kredse, der rækker videre ud. Efter at have set på disse sager har jeg fået underretning om, at et spørgsmål af samme karakter som det, det ærede medlem rejser her i dag, har været til behandling tidligere, idet Rødby havns administrationsudvalg på et tidligere tidspunkt har fremsat en tilsvarende anmodning, men at denne anmodning efter at have været til behandling i ministrygningsudvalget er gledet tilbage, lidt mere i anden række, sammenlignet med nogle af de ministrygningsopgaver, der på daværende tidspunkt forelå. Efter at have gransket de dokumenter, der har været tilgængelige, og efter at have fået et vist indtryk af selve ministrygningstjenestens forhold og af de dispositioner, der allerede på nærværende tidspunkt er truffet angående ministrygningstjenesten, i hvert fald i de forestående vintermåneder, tror jeg ikke, det med henblik på den øjeblikkelige situation ville være praktisk muligt i øjeblikket at imødekomme det ønske, som jeg ellers forstår er meget velbegrunnet.

Må jeg overfor det ærede medlem hr. Svend Jørgensen anføre rent reelle grunde som baggrund for det, jeg her har fremført. Der er tre forhold, som har spillet ind.

For det første er vort ministrygningsmateriel efter den omfattende brug, der har været gjort af det i hele tiden siden befrielsen, så udslidt, at de mennesker, der har ansvaret for ministrygningen i det hele taget og ikke mindst for, at materiellet er i den tilstrækkelige orden, har ud-

talt, at et gennemgribende eftersyn er en absolut nødvendighed — et eftersyn, der ikke alene vedrører den normale vedligeholdelse, men også de fornødne reparationer. Det, der foreligger for mig fra sagkyndig side, går ud på, at hvis man ikke får et sådant gennemgribende eftersyn af det materiel, vi har tilbage indenfor ministrygningstjenesten, risikerer man, at det vil slides op i en sådan grad, at vi står overfor udsigten til at måtte kassere det.

Det er altså en rent reel betragtning, der har sin baggrund i selve det materiel, der er til rådighed i øjeblikket indenfor ministrygningstjenesten.

For det andet vil jeg gerne fremhæve — hvad vi naturligvis alle er bekendt med, selvom vi ikke kan være teknisk informeret om disse spørgsmål —, at en ministrygning i efterårs- og vintermånederne dels er den dyreste, dels den mest ineffektive form for ministrygning, man overhovedet har. For det første er vejrforholdene urolige, for det andet er arbejdstiden som følge af selve årstiden kort, af hvilken grund det reelle udbytte af ministrygning netop i disse måneder efter alle de erfaringer, man har, er overmåde ringe.

For det tredje har søværnets behov for personel til løsning af andre opgaver været så stort, at det har fået indflydelse på ministrygningstjenesten. Udfra disse synspunkter har søværnskommandoen allerede drøftet sagen i ministrygningsudvalget og fået min højtærede forgængers sanktion til at ophøre med ministrygning fra 1. november i år til 1. april 1951 — med undtagelse af en enkelt rute.

Derfor bliver konklusionen af de betragtninger, jeg her har fremført overfor det ærede medlem, den, at under hensyn til de dispositioner, der allerede er truffet, kan det her fremsatte ønske ikke imødekommes. Men jeg vil gerne tilføje til slut — hvis den højtærede formand lige vil give mig et par sekunder til —, at såfremt forholdene måtte ændre sig væsentligt, og såfremt vigtigt trafikbehov måtte opstå i en sådan grad, at den pågældende ministrygning bør fremmes eller have en større prioritet, end den hidtil har haft, vil jeg naturligvis indenfor rammerne af det praktisk mulige gerne tage denne henstilling op til ny og velvillig overvejelse.